

de burde være, og Udlandet forlanger kuperede Heste. Jeg har for ikke længe siden set det Tilfælde, at en Bekendt af mig fremstillede en Hest af belgisk Afstamning, det vi her til Lands kalder en Halvbelgier, for en Hestehandler. Hestehandleren syntes ikke om den. Den var ikke svær nok bagtil, den var ikke kuperet. Manden, som skulde sælge den, var paa det rene med, at det var i dette sidste, det laa; at Hestehandleren saa galt paa Dyret, og da han vidste, at denne Hestehandler kom igen omtrent 14 Dage efter, sagde han til en god Bekendt: Vil du ikke fremstille denne Hest for denne Hestehandler; saa skal jeg sørge for at faa den kuperet i Mellemtiden. Det skete, og Hesten blev betalt med lige ved 200 Kr. mere, end det oprindelig var Tale om. Saa meget kan man se galt paa en Hest, fordi den ikke er kuperet, og det er ubilligt, at danske Opdrættere skal lide dette Tøb, fordi man her til Lands vil være Foregangsmænd og forbyde Kuperingen af Heste. Det vil, som det meget rigtigt staar her i det veterinære Sundhedsraads Erklæring, resultere i, at vi indfører kuperede Heste og udfører ukuperede for maaske igen at indføre dem, og en saadan Ordning vil dog enhver indrømme er ganske meningsløs. Om at forbyde Brugen af kuperede Heste her til Lands kan der billigvis ikke være Tale.

Naar der er Spørgsmaal om at forbyde at kupere Heste herhjemme, maa man ikke glemme, at det kommer an paa, hvor stærkt man kuperer dem, og alene det, at man skærer Halehaarene af, bevirker ogsaa, at man delvis forhindrer Hesten i at bruge Halen til at vifte Fluerne bort. Men jeg tror, at man i Lovgivningen kommer til at indskrænke sig til at sørge for, at enhver Operation, der foretages paa Dyr, bliver gjort paa en saa lidt smertefuld Maade som muligt. Saa kan Dyrebeskyttelsens Venner ved Hjælp af deres Kongresser virke hen til, at ogsaa Udlandet finder, at det er en meningsløs Mode at bruge kuperede Heste specielt til Arbejdsbrug. Ad den Vej tror jeg, man vil kunne opnaa en hel Del. Med Hensyn til Kupering af Blodsheste til Luksusbrug skal jeg sige, at der er nu det mærkelige Tilfælde, at en kuperet Hest gaar bedre paa sine Ben end en ikke kuperet Hest, eller rettere sagt, det ser ud, som om den gaar bedre paa Benene, og det har ikke saa lidt at sige. Se paa en Hest, der har en god Baggang; men hvis Halen slasker ind mellem Benene paa den, man faar slet ikke Øje paa, hvordan den gaar paa sine Skanker, og det er en af Grundene til, at man kuperer den

En anden Grund er, at de faar en bedre Haleføring. Luksus er nu en Gang Luksus. Der er jo noget, der hedder, at man maa lide for Stadsen, og det maa disse Heste ogsaa. De kommer da til at høre til de bedrestillede i Samfundet og faar Lov at staa med Dækken paa i Stalden, dem har jeg altsaa ikke saa ondt af. Nej, det, som man snarere skal tage Sigte paa, er den ganske meningsløse, korte Kupering, der sker af Heste til Arbejdsbrug, og det tror jeg, som sagt, man vil kunne opnaa ved i Udlandet at søge at vinde Forstaaelse for, at det er en meningsløs Mode. Men at forbyde danske Opdrættere at kupere Hestene her, saa at de faar 150—200 Kr. mindre for en ukuperet Hest, som uvægerligt vil blive kuperet, saa snart den kommer over Grænsen, finder jeg er ubilligt.

Nu har jeg beskæftiget mig med Grise og Kastration af Grise i noget over den Tid, man kalder en Menneskealder, og jeg har aldrig vidst, at der var noget, som hed Svinesnidere, eller rettere sagt, jeg har altid tænkt mig, at vi alle var mere eller mindre Svinesnidere. Jeg opdager saa pludselig, at naar vi har kastreret Grise og er kommet godt fra det, maa det være, fordi vi har haft blaa Stempel, vi har kunnet være autoriserede Personer, og det er meget tiltalende at faa den Oplysning, men jeg maa sige, at jeg tror ikke, man skal uddybe dette i Loven, saaledes at det for Fremtiden kun bliver særlig foretrukne Individier, der faar Lov til at skære deres Grise. Enhver Fodermester, som overhovedet har det Mod at paatage sig en saadan Plads, kan skære Grise overordentlig nydeligt, for det har han lært. Fodermestrene paa store Gaarde lærer i to eller tre Aar bl. a. Malkning, Fodring, Opdræt af Kalve o. s. v., og det hører ogsaa til, at de skal kunne skære Grise. Hvis man fastslaar, at det skal gøres af autoriserede Personer, maa altsaa en Fodermester, naar han tager Plads, søge at faa en saadan Autorisation. Det er uheldigt at skulle sende Bud efter en Dyr læge for at faa skaaret et Kuld Grise, og det er urimeligt at paalægge Ejeren af Grisene en saadan forholdsvis betydelig Udgift. Med Hensyn til Hesteskæring maa jeg sige, at sikkert ingen fornuftig Mand, som har en Plag, vil finde paa at snitte i den selv, det Spørgsmaal er vi ude over, ikke en eneste Hest her i Landet bliver skaaret af andre end Dyr læger. At lade Heste bedøve tør jeg ikke tilraade, thi jeg er enig med det veterinære Sundhedsraad i, at i mange Tilfælde vil den Skræk, Dyret lider ved Bedøvelsen, være meget